

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovvej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu: **Ing. K.**, zast. JUDr. G., advokátkou, M., proti žalovanému: **JUDr. J.**, správca konkurznej podstaty úpadcu V., o určenie pravosti pohľadávky vo výške 236 500 Sk s právom prednostnej pohľadávky, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21. novembra 2007 č.k. 8 Cbi 6/06-101, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21. novembra 2007 č.k. 8 Cbi 6/06-101 **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 236 500 Sk v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave č.k. 1 K 222/1994 vo veci úpadcu V., je po práve a patrí do 3. triedy. Zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 402 Sk. Žalovaného ďalej zaviazal zaplatiť na účet Krajského súdu v Bratislave č. účtu: X., VS: X., vedený v Štátnej pokladnici, súdny poplatok vo výške 10 000 Sk a na č. účtu: X., VS: X., vedený v Štátnej pokladnici, vyplatené trovy právnej zástupkyňi žalobcu: JUDr. G., advokátky, M., vo výške 23 610 Sk.

Podľa odôvodnenia rozsudku žalobkyňa si uplatnila voči žalovanému právo na určenie pravosti pohľadávky vo výške 236 500 Sk s prednostným právom. V konaní bolo preukázané, že na základe rozhodnutia Miestneho národného výboru v Š. zo dňa 27.11.1950 malo J. v Š. prevziať od J. ošípané s príslušenstvom, čo potvrdzuje doklad „Preberanie ošípaných od J.“ ako i účtovný doklad zo dňa 31.12.1951. Živý inventár bol teda vnesený do poľnohospodárskeho družstva v lehote podľa § 20 ods. 1 zák.č. 229/1991 Zb. Ing. K., na základe poverenia ostatných členov rodiny uplatnila nárok dňa 16.9.1991 ako i 10.4.1992 t.j. v zákonnej lehote podľa § 13 cit. zák. Na základe Osvedčenia o dedičstve po nebohej I. sa dedičkou tejto pohľadávky stala žalobkyňa.

Ohodnotenie ošípaných na čiastku 236 500 Sk vyplýva zo samotného ohodnotenia, ktoré vykonal J. Š. ako i potvrdenie P.. Výška uplatneného nároku bola preukázaná.

Záznam zo dňa 15.6.1995 ktorým P. prevzalo od V. záväzok vo výške 236 500 Sk voči žalobkyni, tento súd považoval za neplatný, pretože podľa výpisu z OR, ak právny úkon vyžaduje písomnú formu, je potrebný podpis predsedu resp. podpredsedu družstva a ešte podpis dvoch členov družstva. Záznam podpísal len Ing. J. – predseda P., preto je tento právny úkon v zmysle § 40 Obč. zák. neplatný.

Súd žalobe vyhovel s tým, že pohľadávku zaradil podľa § 32 ods. 2 písm. c/ ZKV platnom do 31.12.1994 do 3. triedy, nakoľko v danom prípade nejde o pohľadávku s nárokom na prednostné uspokojenie podľa § 28 alebo 31 ZKV.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP. Pretože žalobkyňa bola oslobodená od súdnych poplatkov, bol na zaplatenie súdneho poplatku zaviazaný žalovaný. Trovy právnej zástupkyne žalobkyne boli priznané osobitným uznesením zo štátnych finančných prostriedkov vo výške 23 610 Sk a preto žalovaný bol zaviazaný na zaplatenie jej trov na účet Krajského súdu v Bratislave.

Proti tomuto rozsudku sa odvolala žalobkyňa a navrhla ho zmeniť tak, že súd určí, že pohľadávka vo výške 236 500 Sk je s nárokom na prednostné uspokojenie.

Poukazuje na § 68 ZKV platného do 31.12.1994, z ktorého vyvodzuje, že žalobkyňa ako nositeľka pohľadávky na náhradu podľa zákona č. 229/1991 Zb., je prednostnou veriteľkou a tvrdí, že toto ustanovenie dáva spomenutých veriteľov na roveň prednostným veriteľom podľa § 32 ods. 2 písm. a/ a § 54 ods. 1 písm. a/ ZKV.

K odvolaniu sa vyjadril správca konkurznej podstaty, ktorý navrhol rozsudok potvrdiť, pretože bol vydaný v súlade s právnou úpravou a zisteným skutkovým stavom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 214 ods. 1 OSP bez účasti žalovaného podľa § 101 ods. 2 OSP, ktorý svoju účasť na

pojednávani ospravedlnil a súhlasil s rozhodnutím bez jeho prítomnosti na pojednávaní a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 16.10.1995 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka.

Konkurznou prihláškou zo dňa 7.1.1997 vo výške 236 500 Sk s prednostným poradím, si prihlásila manželka po nebohom J. svoju pohľadávku z titulu – reštitučného nároku – v súlade s § 20 ods. 1, 2 zák.č. 229/1991 Zb. dňa 16.9.1991. Tento nárok si manželka po nebohom J. uplatnila na Okresnom súde v Nových Zámkoch žalobou zo dňa 4.6.1993 a tento súd uznesením zo dňa 25.9.1995 konanie zastavil, na základe späťvzatia návrhu žalobkyňou, ktorá súdu okrem späťvzatia návrhu oznámila, že sa so žalovaným dohodla o uspokojení svojich uplatnených nárokov. Na základe osvedčenia o dedičstve č. 16D 1070/2005-14 sa dedičom predmetnej pohľadávky stala žalobkyňa.

Súd prvého stupňa napadnutým rozhodnutím určil pravosť predmetnej pohľadávky, ale zaradil ju do 3. triedy. Predmetom odvolania je len zaradenie priznanej pohľadávky, nakoľko odvolateľka zotrváva na svojom stanovisku, že ide o pohľadávku s prednostným uspokojením v zmysle § 32 ods. 2 písm. a/ ZKV platného do 31.12.1994 Zb. Je názoru, že pohľadávky priznané na základe zákona č. 229/1991 Zb., sú prednostné pohľadávky, čo vyjadruje ust. § 68 ZKV.

Podľa § 68 ZKV veci, ktoré majú byť vydané oprávneným osobám podľa zákonov upravujúcich zmiernenie niektorých majetkových krívd, sa zahŕňajú do podstaty len vtedy, ak nároky neboli v zákonom ustanovených lehotách uplatnené, alebo boli zamietnuté.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia nositelia pohľadávok na náhradu podľa predpisov uvedených v odseku 1 sú prednostnými veriteľmi (§ 31 ods. 2 písm. a/ a § 54 ods. 1 písm. a/).

Prípisom zo dňa 15.1.2008 žalovaný správca konkurznej podstaty oznámil súdu, že súhlasí s tým, aby bola pohľadávka žalobkyne zaradená a uznaná ako pohľadávka I. triedy podľa ustanovenia § 32 ods. 2 písm. a/ a ustanovenia ods. 2 ZKV účinného k 31.12.1994.

Z odvolania je však zrejmé, že žalobkyňa sa odvolala voči nezaradeniu jej pohľadávky medzi prednostné pohľadávky. Žalobkyňa si svojou prihláškou a následne ani návrhom neuplatnila poradie I. triedy, ani v odvolaní neuplatňuje si zaradenie pohľadávky medzi pohľadávky I. triedy a preto odvolací súd musel uzavrieť, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Z vyjadrenia právnej zástupkyne žalobkyne na odvolacom pojednávaní vyplynulo, že v podstate len citovala ustanovenie § 68 ods. 2 ZKV bez toho, aby vzala náležitý zreteľ na obsah pojmu prednostná pohľadávka, teda či má ísť o pohľadávku proti podstate, s právom na oddelené uspokojenie alebo I. triedu.

Na tomto základe odvolací súd napadnutý rozsudok súdu I. stupňa potvrdil.

Úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu žiadne nevznikli.

Žalobkyni bola uznesením č.k. 8 Cbi 6/06 zo dňa 15.1.2007 ustanovená podľa § 30 OSP právna zástupkyňa z radov advokátov. Trovy právnej zástupkyne sú trovami štátu uhrádzanými zo štátnych finančných prostriedkov. O týchto trovách rozhodne súd prvého stupňa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 16. apríla 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu